



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Vitæ Pontificum Romanorum

Ex Antiquis Monumentis Collectae

Sandini, Antonio

Bambergae, 1753

LXXVI. S. Martinus I. Anno Christi 649. Constantii II. Imperat. 9.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65446](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65446)

Christo operationes dici vetat, voluntatem tamen unam profitetur. *Typus* verò nec voluntatem, nec operationem unam aut duas in Christo nominari patitur.

LXXVI.

S. MARTINUS I.

ANNO CHRISTI 649.

CONSTANTII II. IMPERAT. 9.

MARTINUS Fabritii filius, Tu-
 ders, anno 649. III. Nonas
 Julii in Pontificale fastigium prove-
 ctus est. Cura hunc opprimendi
 gliscentem in dies Monothelitarum
 hæresim maximè intentum habuit:
 Pontificatu inito, congregavit in
 Lateranensem Ædem centum & quin-
 que Episcoporum Concilium, in
 quo Monothelitas, eorúmque dog-
 ma, *Ethesium* Heraclii, ac *Typum*
 Constantis diris devovit. (1) Quam-
 obrem cum in Constantis indigna-
 tionem incurrisset, ejus jussu Con-
 stantinianâ Æde per Exarchum Theo-
 dorum Calliopam vi abductus, in
 Naxum insulam deportatus est. An-
 num ibi transegit continuâ ægritu-
 dine afflictus, & laboribus plurimis

Bar. an.

649. §.

2. 3.

Pag. §.

2. 3.

Bar. an.

650. §. 6.

17. 20.

Pag. §.

6. 8.

X 5

op-

Bar. an. oppressus. Inde missus Constanti-
 651. §. 2. nopolim. Eò cum pervenisset, è
 Pag. §. navi in carcerem conditus. Post
 2. 3. dies tres & nonaginta raptus in jus
 ipso die Parasceves, falso illato cri-
 mine, ut damnatus majestatis in dis-
 crimen capitis veniret, reclamante
 nemine. Eductus è loco judicii, de-
 tractis insignibus, ferreis vinculis in-
 nexus, per Urbem tractus, detrusus
 deinde in carcerem, & mox in cu-
 stodiam, quæ dicitur *Diomedis*, trans-
 latus tantâ immanitate, ut nullum
 genus calamitatis contumeliæque non
 editum in eum fuerit. Tantam in
 se miserationem fecit, ut etiam mi-
 nus proni in Pontificem Romanum
 averterent oculos ab illa deforma-
 tione tantæ majestatis. Ipse unus,
 tot oneratus atque obrutus malis, ani-
 mum nihil flexit. Jam actum erat
 de eo, nisi Paulus Constantinopoli-
 tanus Patriarcha hæreticus Mono-
 thelita, simul viri sanctissimi miseri-
 cordiâ captus, simul stimulatus con-
 scientiâ, gladium ab cervice ejus
 depulisset. Necis periculo ereptus
 652. §. 1. relegatur in Chersonesum Thraciam:
 An. 654. ubi Ecclesiæ periclitantis dolore &
 §. 1. ærum:
 Pag. §. 2.

ærumnis confectus, anno 655. XVI.
Kal. Octobr. exiit è vita. Ejus Pon-
tificatus intra *annos sex, menses duos,*
& *dies duodecim exactus est.*

ANNOTATIONES.

(1) Tanta est hujus Concilii auctoritas
ut post quinque Oecumenicas Synodos in-
sertum fuerit professioni Fidei fieri soliti-
tæ à Romanis Pontificibus, ut est in Li-
bro Diurno Romanorum Pontificum cap. 2.
tit. 9. Habitum est eodem anno 619. Con-
stat quinque *Secretariis*, seu consultatio-
nibus totidem dierum spatio absolutis. In
postrema, ad veram de Incarnatione Verbi
doctrinam exponendam, & labefactandas
hæreses, sanciti canones viginti. Decimo
octavo damnati tum antiqui Hæresiarchæ,
tum impietatis Monotheliticæ auctores fau-
torésque, Theodorus Pharanitanus, Cyrus
Alexandrinus, Sergius, Pyrrhus, & Pau-
lus Constantinopolitani Patriarchæ, unâ
cum eorum scriptis, *Ecthesi* Heraclii, ac
Typo Constantis. Hujus Synodi actiones
Secretaria dicuntur à loco, in quo habitæ
sunt. *Secretarium* autem est *adicula seu*
camera vice hexedra templo seu adi sacra
adjuncta, in qua sacra Ecclesia ministe-
ria reconduntur, & in qua etiam Sacer-
dotes & Clerici, priusquam ad sacra pro-
cedant, vestes Ecclesiasticas induunt,
ut ait Ducangius in Glossario: qui subjun-
git.

git, Conciliorum in Secretariis habitorum
 sessiones seu actiones *Secretaria* fore sem-
 per appellata.

LXXVII.

S. EUGENIUS I.

ANNO CHRISTI 654.

CONSTANTIS II. IMPERAT.

14.

Pag. an.

625. §. 3.

An. 654.

§. 4.

EUGENIO Rufiniani filio, Ro-
 mano Clerico à cunabulis, seu
 Pontificiæ vicis fungendæ negotium,
 seu Pontificatus ipse anno 654. VI.
 Idus Septembr. traditus est. (1).
 Neutrum enim cur pro certo affir-
 mem, habeo, successeritne, Mar-
 tino superstite, Vicarius muneris ejus,
 an tanquam verus Pontifex Roma-
 nam Ecclesiam administraverit. In-
 ter eos me in re dubia poni malo,
 qui dicunt, Eugenium ante Martini
 mortem Vicarium ejus fuisse. (2)
 Illud certum affirmo, Eugenium be-
 nignitate, mansuetudine, affabilitate,
 magnificentia in pauperes, aliisque
 virtutibus eluxisse, nec tantum Sedis,
 sed etiam Sanctitatis D. Martini succes-
 sorem exiisse, ut ait Baronius in an-
 notat.